

«وطن امروز» از اهمیت حلب به عنوان قلب اقتصادی سوریه در اتصال کریدور شرق - غرب به دریای مدیترانه گزارش می‌دهد

تقابل کریدورها در حلب

از جنگ تا ایجاد نامنی متوسل می‌شوند تا مانع از تحقق این هدف شوند. آمریکا با حمایت از ناآرامی‌ها در مناطق آسیای میانه، غرب آسیا و شرق اروپا که در مسیر کریدور شرق - غرب قرار دارند، تلاش دارد رقبای خود را تضعیف کند. همچنین تشویق به سرمایه‌گذاری در پروژه‌های رقیب و ارائه جایگزین‌هایی برای طرح چین از دیگر اقدامات آمریکا در این زمینه است. یکی از این پروژه‌ها، پروژه آیمک (کریدور هند به اروپا) است که گفته می‌شود با جنگ غزه تعلیق شده، زیرا قرار بود از سرزمین‌های اشغالی هم بگذرد.

توسط چین با هدف تقویت همکاری‌ها و ارتقای ارتباطات جهانی اجرا شده است. در این میان، آمریکا در تقابل با این طرح تلاش دارد با نام‌سازی کریدورهای استراتژیک، مانع از تحقق کامل این پروژه و رسیدن ایران به اهداف تجاری خود شود.

اتصال ترانزیتی ایران به مدیترانه از مهم‌ترین سیاست‌های منطقه‌ای ایران است. این اتصال، ضمن خنثی‌سازی تحریم‌ها، نفوذ منطقه‌ای ایران را جایگزین حضور آمریکا در غرب آسیا می‌کند. به همین دلیل، آمریکا و متحدانش به هر دستاویزی،

می‌کند، مسدود کرده است. ایران، سوریه و عراق یک کریدور مهم شرقی غربی را تشکیل می‌دهند که دسترسی به اروپا را فراهم می‌کند. تلاش‌های ایران در تحقق بخشیدن به دستاوردهای ترانزیت شرق - غرب با حفاظت از امنیت این مسیر، آینده ایران را در قلب طرح «ابتکار کمربند و جاده» چین تأمین خواهد کرد. چین از سال ۲۰۱۳ با طرح «ابتکار کمربند و جاده» به دنبال ایجاد شبکه‌های گسترده از زیرساخت‌های حمل‌ونقل، تجاری و انرژی است که کشورهای آسیا، اروپا و آفریقا را با یکدیگر متصل کند. این طرح به عنوان یک پروژه بلندپروازانه،

گروه اقتصادی: اعضای گروه تروریستی تحریرالاشام مستقر در استان ادلب سوریه از شامگاه چهارشنبه گذشته، ساعاتی پس از برقراری آتش‌بس در لبنان، از ادلب به سوی حلب حرکت کردند. ادلب از سال ۲۰۱۹ در کنترل گروه‌های تروریستی معارض در سوریه است و آخرین لانه تروریست‌ها در این کشور شمرده می‌شود. پیشروی فاعلگیرانه تروریست‌های تحریرالاشام طی روزهای گذشته، تردد در بزرگراه بین‌المللی «ام قایو» (M5) میان دمشق - حلب و چهارراه میان این بزرگراه با بزرگراه شماره چهار «ام فور» (M4) که دمشق را به بندر لاذقیه متصل

جایگاه حلب در اقتصاد سوریه

۴ - کشاورزی و تجارت محصولات زراعی: منطقه اطراف حلب یکی از مراکز مهم کشاورزی سوریه است و تولید محصولاتی مانند پنبه، زیتون و گندم به رشد اقتصادی این شهر کمک می‌کند. حلب همچنین محل فراوری و صادرات محصولات کشاورزی است.
۵ - بازرگانی و احیای اقتصادی پس از جنگ: حلب به نام بازرگانی اقتصادی و توسعه مجدد تبدیل شده است. دولت سوریه با کمک شرکای خارجی مانند روسیه و ایران تلاش دارد صنایع و زیرساخت‌های تخریب‌شده را احیا کند.
۶ - گردشگری تاریخی: حلب به دلیل آثار تاریخی فراوان مانند قلعه حلب و بازار مدینه، در جذب گردشگران داخلی و خارجی نقش مهمی دارد. احیای صنعت گردشگری می‌تواند منبع درآمد مهمی برای دولت باشد.
بازسازی و توسعه حلب برای دولت سوریه به معنای بازپس‌گیری بخش عمده‌ای از توان اقتصادی این کشور است. این روند نه تنها به اقتصاد ملی سوریه کمک می‌کند، بلکه نشان‌دهنده استقرار مجدد حاکمیت دولت در بخش‌های استراتژیک کشور است.

حلب یکی از مهم‌ترین مراکز اقتصادی و صنعتی سوریه است و اهمیت آن برای دولت سوریه به دلایل زیر قابل توجه است:
۱ - مرکز تاریخی تجارت و صنعت: حلب به عنوان یکی از کهن‌ترین شهرهای تجاری در منطقه شناخته می‌شود و در مسیرهای اصلی جاده ابریشم قرار داشته است. بازار سنتی حلب یکی از بزرگ‌ترین بازارهای سرپوشیده جهان بود و نقش مهمی در تجارت داخلی و بین‌المللی ایفا می‌کرد. اخیراً پنج‌مین نمایشگاه بین‌المللی تجاری حلب با مشارکت بیش از ۷۰ شرکت داخلی و کشورهای مختلف برگزار شد.
۲ - پایگاه صنایع تولیدی: این شهر به دلیل دارا بودن کارخانه‌ها و کارگاه‌های صنعتی در حوزه‌های مختلف به قلب صنعتی سوریه تبدیل شده است. قبل از جنگ، حلب سهم بزرگی در تولید ناخالص داخلی سوریه داشت و در سال‌های اخیر برای احیای آن تلاش‌های زیادی شده است.
۳ - موقعیت جغرافیایی استراتژیک: موقعیت حلب در نزدیکی مرز ترکیه و به عنوان گذرگاهی به بازارهای خاورمیانه و اروپا، به اهمیت اقتصادی آن افزوده است. این موقعیت باعث شد حلب نقش کلیدی در تجارت خارجی سوریه ایفا کند.

اهمیت کریدور شرق - غرب برای ایران

کشورهایی هستند که با توجه به این موضوع رده‌های خوبی را در اقتصاد برای خود رقم زده‌اند. در مقابل، جلوگیری از رشد سرزمین‌هایی با منابع زیاد و نیروی کار ارزان که در مسیر انتقال منابع قرار داشته‌اند همیشه برای کشورهای استعمارگر از اهمیت زیادی برخوردار بوده است. کشورهای آفریقای و هند به دلیل منابع و نیروی کار ارزان و کشورهای جنوب غرب آسیا به دلیل منابع انرژی و قرار داشتن در مسیر انتقال از آسیا به اروپا از جمله این سرزمین‌ها هستند.

کریدور شرق - غرب نقش مهمی در ارتقای همکاری‌های ترانزیتی و تجاری ایران با کشورهای منطقه و اروپا دارد. با ایجاد این کریدور، ایران به عنوان یک هاب ترانزیتی مهم در منطقه شناخته می‌شود که می‌تواند نقش موثری در تسهیل تجارت و حمل‌ونقل بین‌المللی ایفا کند. اقتصاد از دیدن یکی از علل اصلی هجمه کشورهای قدرتمند به سرزمین‌های دیگر بوده است. این کشورها برای حفظ برتری خود به ورود مداوم مواد اولیه و انرژی و حفظ زیرساخت‌های صنعتی نیاز داشته‌اند. آمریکا و استرالیا به دلیل مصون ماندن از جنگ‌های جهانی، نمونه‌ای از

ریشه اقتصادی کشتارهای وسیع ثبت‌شده در تاریخ

بزرگ‌ترین نسل‌کشی تاریخ یاد می‌شود. نمونه دیگر، اقدامات استعماری انگلستان در هند با هدف تأمین نیروی کار ارزان و پیمان‌نامه بود. انگلستان به طور رسمی ۴۰ سال در هند اقدامات استعماری انجام داد که نتیجه آن از بین رفتن نزدیک ۱۰۰ میلیون هندی به دلیل قحطی، بیماری، کار بیش از حد و قتل بود. کشته شدن نزدیک به ۷۰ درصد بومیان استرالیا به دلیل کشتارهای انگلستان در اواخر قرن ۱۸ نیز بزرگ سیاه دیگری در تاریخ است. کشتار نیم میلیون نفر از مردم الجزایر توسط فرانسه به دلیل مخالفت با وقوع انقلاب در این کشور نیز در تاریخ ثبت شده است. فرانسه حتی در این کشور دست به آزمایش سلاح‌های میکروبی و شیمیایی زد و از این طریق ۴۰ هزار الجزایری را کشت.

کنار هم قرار دادن قطعات این پازل، درک بهتری از علت وقوع بسیاری از کشتارها در طول تاریخ به دست می‌دهد. از جمله این نمونه‌های تاریخی می‌توان به قحطی سال‌های ۱۲۹۶ تا ۱۲۹۸ ایران در یبوحه جنگ اول جهانی اشاره کرد. در آن دوره، ایران بی‌طرفی خود را در جنگ اعلام کرد اما موقعیت جغرافیایی‌اش باعث شد به‌رغم بی‌طرفی، توسط سربازان انگلیسی اشغال شود. در پی این اشغال، کمبود شدید مواد غذایی و شیوع بیماری‌هایی چون وبا، تقریباً نیمی از جمعیت ایران را از بین برد. کشتار گسترده بومیان قاره آمریکا توسط کشورهای چون پرتغال، انگلیس و فرانسه، کوچ اجباری بومیان در نیمه دوم قرن ۱۹، آتش زدن مزارع، کشتار وسیع بوفالوها و اسیر کردن بومیان این قاره نیز در همین چارچوب می‌گنجد. در برخی گزارش‌ها از کشتار سرخپوستان به عنوان

رقابت برای تسلط بر مسیرهای انرژی با جنگ‌های ترانزیتی

داعش، تلاش کرد با ساقط کردن دولت سوریه و فراهم کردن شرایط اجرای این مسیر، تأمین گاز اروپا از سمت قطر و تضعیف روسیه را به انجام برساند. مسیر آیمک و اهداف آن: مسیر آیمک از بندر هند آغاز و از طریق دریای عمان و امارات و با مسیر ریلی و جاده‌ای از عربستان سعودی، اردن، سرزمین‌های اشغالی گذشته و از طریق بندر عسقلان (به عبری اشکلون) به دریا و سپس با رسیدن به یونان به اروپا متصل می‌شود. یکی از اهداف اصلی اجرای این مسیر، تضعیف چین و ایران بود که با نقش آفرینی کشورهای چون یمن و ورود حزب‌الله به شکست انجامید. نقشه‌هایی که نتایج در سازمان ملل نشان داد به همین مسیر آیمک که مورد نظر رژیم صهیونیستی است، اشاره داشت.
تکمیل کار ناتمام داعش با تشدید ناآرامی‌ها در سوریه با توجه به پیش‌زمینه‌ای که ارائه شد، می‌توان ناآرامی‌های اخیر در سوریه را بهتر درک کرد. سوریه یکی از کشورهای کلیدی در مسیر ترانزیت گاز قطر به اروپاست. همچنین این کشور یکی از پشتیبانان اصلی جبهه مقاومت و یکی از دلایل ناکامی رژیم صهیونیستی در لبنان است. از دست رفتن سوریه و موفقیت مسیر مذکور، اقتصاد ایران را تحت فشار شدیدی قرار خواهد داد. روسیه نیز در صورت عدم مدیریت این موضوع با چالش‌های اقتصادی جدی‌تری مواجه خواهد شد. چین هم برای جلوگیری از معضل آیمک تمایلی به تغییرات اساسی در سوریه ندارد.

در حالی که کشورهای قدرتمند همچنان برای رسیدن به اهداف اقتصادی خود از تکرار کشتارها ابایی ندارند، بررسی تحولات اخیر بویژه در منطقه خاورمیانه می‌تواند نشان‌دهنده جریان داشتن نبردهایی در حوزه ترانزیت انرژی باشد. نمونه‌های این نبردها در جنگ خطوط و مسیرهای انتقال انرژی مانند گاز به وضوح آشکار است.
مسیر نورد استریم و اهمیت آن: مجموعه خطوط لوله نورد استریم یکی از مسیرهای است که با گذر از دریای بالتیک، گاز روسیه را به آلمان می‌رساند. این مسیر ۱۲۰۰ کیلومتری در سال ۲۰۱۱ به بهره‌برداری رسید تا تأمین‌کننده انرژی صنعت بشدت وابسته به گاز آلمان باشد. وابستگی مستقیم و غیرمستقیم کشورهای اروپایی به گاز روسیه، باعث افزایش قدرت چانه‌زنی و نفوذ روسیه در اروپا شده بود.
تلاش‌های آمریکا و قطر: برای جلوگیری از نفوذ بیشتر روسیه در اروپا، آمریکا و انگلیس به ارزیابی قطر برای جایگزین کردن مبدأ انرژی قاره سبز پرداختند. پس از اینکه قطر قدرت تأمین گاز اروپا را اثبات کرد، موضوع ترانزیت و انتقال گاز از قطر به اروپا مطرح شد. بهترین مسیر برای کاهش وابستگی اروپا به گاز روسیه، مسیر سوریه - سرزمین‌های اشغالی - یونان - اروپا بود.
حمله داعش به سوریه: با توجه به نزدیکی سوریه و روسیه، این مسیر در حالت عادی به سرانجام نمی‌رسید. در اینجا آمریکا با طراحی گروه تروریستی

اقدامات آمریکا برای مقابله با طرح «ابتکار کمربند و جاده»

ایالات متحده برای جلوگیری از پیشروی طرح چین و کمرنگ کردن نقش ایران اقدامات مختلفی انجام داده است که به شرح زیر است:
۱ - حمایت از ناآرامی‌ها در مناطق کلیدی: ایجاد، حمایت و تشدید ناآرامی‌ها از جمله در مناطق آسیای میانه، غرب آسیا و شرق اروپا که در مسیر کریدور شرق به غرب قرار دارند. این ناآرامی‌ها به منظور ایجاد بی‌ثباتی و کاهش امنیت کریدورهای استراتژیک ایجاد می‌شود.
۲ - تشویق به سرمایه‌گذاری در پروژه‌های رقیب: آمریکا با همکاری شرکای خود، به دنبال ارائه جایگزین‌هایی برای طرح چین است. یکی از این پروژه‌ها، پروژه آیمک (کریدور هند به اروپا) است که گفته می‌شود با جنگ غزه تعلیق شده، زیرا قرار بود از سرزمین‌های اشغالی هم بگذرد.
۳ - تحریم و فشار اقتصادی: تحریم شرکت‌ها و پروژه‌های مرتبط با «ابتکار کمربند و جاده» همچنین اعمال فشار بر کشورهای که قصد همکاری با چین را دارند، از جمله اقدامات آمریکا در این راستاست. به عنوان مثال، تحریم‌های سزار علیه دولت سوریه.
۴ - تشویق به بی‌ثباتی ژئوپلیتیک: با ایجاد و تقویت درگیری‌های

منطقه‌ای، مانند درگیری‌های قومی یا سیاسی، آمریکا تلاش می‌کند اجرای پروژه‌های زیربنایی چین به تأخیر بيفتد و این پروژه‌ها با مشکلات بیشتری مواجه شود.
پس تقابل میان چین و آمریکا بر سر تسلط بر کریدورهای تجاری و استراتژیک، یکی از مهم‌ترین محورهای رقابت ژئوپلیتیک در قرن ۲۱ است. در این بین، نقش کشورهای منطقه‌ای، سازمان‌های بین‌المللی و همکاری‌های چندجانبه در تعیین سرنوشت این رقابت بسیار حائز اهمیت است. کشورهای منطقه‌ای می‌توانند با همکاری و تعامل مثبت، به حفظ امنیت و ثبات کریدورهای اقتصادی کمک و از تأثیرات منفی بی‌ثباتی‌ها جلوگیری کنند.
همکاری‌های چندجانبه بین کشورهای منطقه و سازمان‌های بین‌المللی می‌تواند به پیشبرد پروژه‌های زیربنایی و تجاری کمک و امنیت و ثبات کریدورهای استراتژیک را تقویت کند. این همکاری‌ها می‌تواند شامل تعاملات اقتصادی، نظامی، سیاسی و فرهنگی باشد که به تعمیق روابط بین کشورهای و ایجاد فرصت‌های جدید برای توسعه منجر می‌شود.

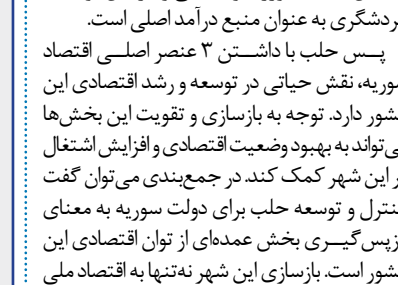
تأثیر حلب در توسعه و رشد اقتصادی سوریه

حلب، یکی از شهرهای مهم اقتصادی سوریه، ۳ عنصر اصلی اقتصاد این کشور را در بر دارد: نساجی، کشاورزی و گردشگری. این شهر با کارخانه‌های نساجی خود، بخش عمده‌ای از اقتصاد سوریه را تشکیل می‌دهد و نیمی از مردم این شهر در این حوزه اشتغال دارند.

کشاورزی و تولید پنبه: پنبه برجسته‌ترین محصول کشاورزی در حلب است و این محصول وابستگی تنگاتنگی با صنعت نساجی دارد. آمار گمرک سوریه نشان می‌دهد پنبه و پسته از جمله محصولات کشاورزی عمده صادراتی این کشور هستند که رتبه نخست صادرات را به خود اختصاص داده‌اند.

جاذبه‌های گردشگری حلب: حلب دارای بافت قدیمی و مکان‌های باستانی متنوعی است که این شهر را در حوزه گردشگری سرآمد کرده است. قلعه حلب، بازارهای قدیمی، شهر مرده سیرجیله و مسجد بزرگ حلب از برجسته‌ترین مکان‌های گردشگری این شهر به شمار می‌آیند.

اهمیت جغرافیایی و اقتصادی: کارشناسان معتقدند حلب از لحاظ موقعیت جغرافیایی و اقتصادی از اهمیت بالایی برخوردار است. این شهر از سال‌های نخست درگیری‌های نظامی در سوریه، بویژه از سال ۲۰۱۲ تا اوایل ۲۰۲۰، همواره صحنه درگیری‌های فراوان با تروریست‌ها بوده است.

پس حلب با داشتن ۳ عنصر اصلی اقتصاد سوریه، نقش حیاتی در توسعه و رشد اقتصادی این کشور دارد. توجه به بازرگانی و تقویت این بخش‌ها می‌تواند به بهبود وضعیت اقتصادی و افزایش اشتغال در این شهر کمک کند. در جمع‌بندی می‌توان گفت کنترل و توسعه حلب برای دولت سوریه به معنای بازپس‌گیری بخش عمده‌ای از توان اقتصادی این کشور است. بازرگانی این شهر نه تنها به اقتصاد ملی کمک می‌کند، بلکه نشان‌دهنده استقرار مجدد حاکمیت دولت در بخش‌های استراتژیک کشور است.

با نقش آفرینی ایران و دیگر متحدان سوریه، می‌توان امیدوار بود دوباره امنیت در این کشور برقرار شود. با شروع دوره بازرگانی، سوریه می‌تواند توان گذشته خود را احیا و با تقویت بخش‌های مهم اقتصادی و تجاری، خسارت‌های ناشی از بحران را جبران کند.

نقش ترانزیت در جنگ‌ها و نبردهای بین‌المللی

آنها بر تحولات منطقه‌ای و جهانی است. ترانزیت نقش مهمی در جنگ‌ها و نبردهای بین‌المللی ایفا می‌کند. مسیرهای ترانزیتی مانند کانال سوئز و مسیرهای انتقال انرژی از جمله عوامل کلیدی در تعیین نتایج جنگ‌ها و تحولات منطقه‌ای هستند. این مسیرها می‌توانند تأثیرات اقتصادی و سیاسی بزرگی بر کشورهای مختلف داشته باشند و به همین دلیل همواره مورد توجه قدرت‌های بزرگ قرار دارند.

دامه دفاع از سوریه برای ایران بسیار حیاتی است. این وضعیت جبهه جدیدی است که علیه ایران، جبهه مقاومت، روسیه و حتی چین باز شده است. رژیم صهیونیستی و آمریکا برای رسیدن به اهداف خود قطعه‌نگران تعداد بالای تلفات در سوریه نخواهند بود.
بررسی اقدامات رژیم صهیونیستی علیه مصر در کانال سوئز می‌تواند به درک اهمیت ترانزیت و نقش آن در جنگ‌ها و نبردهای بین‌المللی کمک کند. این اقدامات نشان‌دهنده اهمیت استراتژیک مسیرهای ترانزیتی و تأثیر